Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 36 517 van 22 december 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 september 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DOCKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 januari 2009 het Rijk binnen en diende op 29 januari 2009 een asielaanvraag in. Op 6 augustus 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
Volgens uw verklaringen hebt u de Albanese nationaliteit, bent u afkomstig uit Lezhë en woont u reeds 25 jaar in Shkodër. In juni 2000 werd uw neef Agustin Gjoka door Mark Lleshi tijdens een caféruzie gedood. Een drietal jaar later werd Mark Lleshi aangehouden door de politie en tot een gevangenisstraf veroordeeld voor de moord op Agustin. U meent dat hij nog steeds is opgesloten. U

hoorde dat Pjetr, de vader van Agustin, geprobeerd heeft de dood op zijn zoon te wreken. U weet echter niet hoe. Een aantal maanden na de moord op Agustin ondernam de familie Lleshi een eerste verzoeningspoging via een verzoeningscommissie. Die werd door uw familie afgewezen, net als alle andere pogingen die later volgden. Een jaar nadat uw familie de eerste verzoeningspoging had geweigerd, hoorde u het gerucht dat de familie Lleshi opnieuw iemand van uw familie zou doden omdat jullie elke verzoening weigerden. Op 27 juni 2008 verliet u Albanië omdat u vreesde voor uw veiligheid. U trok naar Duitsland. Aangezien u er niemand kende, reisde u na drie dagen naar Italië. Na een veertiental dagen keerde u, aangezien u in Italië evenmin iemand kende, terug naar Albanië. Eind 2008 ging u, omwille van uw problemen, opnieuw naar Italië. Daar kreeg u een telefoontje van uw echtgenote die u zei dat uw familie een nieuwe verzoeningspoging had geweigerd en dat ze vreesde voor uw zoon. Op 27 of 28 december 2008 keerde u terug naar Albanië. Op 26 januari 2009 verliet u Albanië richting België, waar u twee dagen later aankwam en op 29 januari 2009 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, uw rijbewijs en een attest dd. 11 maart 2009 van de "Vereniging van de Vredes- en Verzoeningsmissionarissen van Albanië" betreffende het conflict tussen uw familie en de familie Lleshi.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van het verloop van de door u aangehaalde bloedwraak en de daaruit volgende vrees ondermijnd wordt door een groot aantal onduidelijke en onlogische verklaringen. Zo verklaarde u dat Agustin door Mark Lleshi werd vermoord tijdens een uit de hand gelopen caféruzie. U weet echter niet waarover de discussie ging (CGVS, p.6). U kon evenmin vertellen wanneer Mark Lleshi werd veroordeeld voor deze moord, noch tot welke straf hij werd veroordeeld (CGVS, p.7). Verder legt u zeer vage verklaringen af omtrent het feit of uw familie al dan niet een bloedwraak heeft uitgeroepen. U noemt het aanvankelijk normaal dat de bloedwraak werd uitgeroepen, om dan zich dan kort nadien af te vragen hoe een familie dat kan doen, dat het "een kwestie buiten normen" is (CGVS, p.7). Meteen nadien zei u echter dat uw familie mensen had gestuurd om te zeggen dat u wraak wilt. Gevraagd wie, noemde u de verzoeningscommissie. Gevraagd naar duidelijkheid, stelde u persoonlijk met een oudere man naar de familie gegaan te zijn om te zeggen dat u wraak wilt. U wijzigde nadien wederom uw verklaringen en stelde niet zelf gegaan te zijn. Uiteindelijk verklaarde u dat uw familie niemand naar de Lleshi's heeft gestuurd om de bloedwraak uit te roepen (CGVS, p.7-8). Vervolgens weigerde u aanvankelijk te vertellen of uw familie pogingen had ondernomen om de moord op Agustin te wreken. Nadat u duidelijk was gemaakt dat u in het kader van uw asielaanvraag de plicht hebt mee te werken, bleef u zeer vaag over eventuele wraakpogingen. Volgens geruchten zou Pjetr, Agustin's vader, geprobeerd hebben zijn zoon te wreken. U weet echter niet hoe, u woont immers niet bij hem. U kon ook niet zeggen of nog andere familieleden geprobeerd hebben wraak te nemen (CGVS, p.9). Tenslotte kon u evenmin zeggen hoe vaak de familie Lleshi een verzoeningspoging had ondernomen (CGVS, p.10).

Ook mist het door u beweerde verloop van de wraak elke zin voor logica. Deze logica bestaat erin dat de familie van het slachoffer van de moord (in casu uw familie), volgens oud Albanees gewoonterecht, het recht heeft een persoon van de familie van de dader (de familie Lleshi), uit wraak te doden. Waarom u of iemand van uw familie, na de moord op Agustin, de Lleshi's dient te vrezen is derhalve onduidelijk.

Dit alles ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Het feit dat u na uw talrijke verblijven in Montenegro, Italië en Duitsland steeds terugkeerde naar Albanië maakt in de eerste plaats dat de ernst van uw vrees gerelativeerd moet worden, maar ondermijnt eveneens verder de geloofwaardigheid van deze vrees in het algemeen. In ieder geval kan dergelijk gedrag helemaal niet in overeenstemming worden gebracht met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat u, hoewel de geruchten rond de bedreigingen er al zijn sinds 2001, pas in januari 2009 definitief het land heeft verlaten en asiel heeft aangevraagd, kunnen hiermee evenmin in overeenstemming gebracht worden.

Hoe dan ook, er dient vastgesteld te worden dat u uw vrees enkel baseert op geruchten die sinds 2001 de ronde doen en op hypotheses. Zo zouden mensen in de straat vertellen dat de familie Lleshi iemand van uw familie wil vermoorden omdat uw familie de verzoening weigert. De Lleshi's hebben echter nooit uw familie (inclusief Pjetr, de vader van Agustin) rechtstreeks bedreigd, noch hebben de Lleshi's iets gedaan waaruit zou blijken dat uw familie voor hun leven dient te vrezen (CGVS, p.10-11 en

p.14). Integendeel, enkele maanden na de moord op Agustin en de daaropvolgende bloedwraak startte de familie Lleshi met meerdere verzoeningspogingen (CGVS, p10). Verder haalt u aan dat het zou kunnen dat uw familie iemand van de Lleshi's zou doden zonder u hiervan op de hoogte te brengen, waardoor uw gezin gevaar dreigt te lopen (CGVS, p.13). Dergelijke hypothese kan niet weerhouden worden daar zij elke objectieve grond mist. Zo heeft u, alweer via geruchten, vernomen dat Pjetr tevergeefs geprobeerd heeft de dood van zijn zoon te wreken. U weet echter niet hoe (CGVS, p.9). U weet niet of anderen van uw familie wraak hebben proberen nemen (CGVS, p.9).
Uit uw verklaringen kan ook niet afgeleid worden dat u naar aanleiding van eventuele bedreigingen van de familie Lleshi geen beroep had/zou kunnen doen op de plaatselijke of hogere autoriteiten in uw land voor het bekomen van bescherming. U heeft immers nooit problemen gekend met de politie of andere autoriteiten in Albanië (CGVS, p.13). U zou de bedreigingen nog niet hebben aangegeven bij de autoriteiten omdat het enkel geruchten betreft (CGVS, p.11).
De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw identiteit, zoals gestaafd door uw paspoort en rijbewijs, staat niet ter discussie. Over het attest van de "Vereniging van de Vredes- en Verzoeningsmissionarissen van Albanië" dient te worden gesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat het document niet als bewijskrachtig weerhouden kan worden. Uit deze informatie blijkt immers dat er zich regelmatige problemen voordoen met de attesten van de voornoemde verzoeningscommissie en komt duidelijk naar voren dat de bevolking van Noord-Albanië deze commissie niet als geloofwaardig en betrouwbaar beschouwt. Er stellen zich bovendien vaak problemen met attesten uitgereikt door deze organisatie. Opdat een document bewijswaarde zou hebben, dient het bovendien een coherent en geloofwaardig relaas te ondersteunen, wat gelet op bovenstaande vaststellingen in casu niet het geval is.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt wel zijn origineel rijbewijs neer, maar slechts kopieën van zijn paspoort. Verzoeker stelt zijn origineel paspoort nog steeds in zijn bezit te hebben doch geeft geen aanvaardbare reden waarom hij dit niet neerlegt. Zijn verklaringen dienaangaande *"Gezien ik hier al een oranje kaart heb en dat jullie al een kopie hebben. Ik heb er niet aan gedacht (…) Dat is kleiner en houdt dat in mijn zak*." (gehoorverslag CGVS, 28.07.2009, p. 4-5) kunnen er slecht op wijzen dat verzoeker moedwillig zijn paspoort achterhoudt. Verzoeker faalt op dit punt in de medewerkingsplicht. Hij maakt het de Belgische asielinstanties opzettelijk onmogelijk zijn verschillende internationale reizen en eventuele verblijfplaatsen te controleren te meer nu hij de voorbije jaren herhaaldelijk reisde en hij niet aantoont dat hij illegaal naar België kwam. Dit klemt te meer nu verzoeker niet vervolgd wordt door zijn nationale overheden maar door een rivaliserende familie (gehoorverslag CGVS, 28.07.2009, p.13), en derhalve probleemloos legaal kon reizen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde illegale reisweg, alsook van de argumenten in het verzoekschrift dat "*verzoeker in 2009 dan ook een ultieme vluchtpoging gedaan [heeft], met het oog op de uiteindelijke vestiging van zijn gezin in een land waar zij allen veilig zouden zijn. Verzoeker benadrukt ook dat het niet mogelijk was zijn gehele gezin mee te nemen nu hij niet alleen*

een zoon maar ook drie dochters heeft, waarvan twee minderjarig. Verzoeker kon hen dan ook de verschrikkelijke tocht vanuit Albanië naar een veilig land niet aandoen. Hij kon het zich trouwens ook financieel niet veroorloven om voor elk familielid 4000 € te betalen aan de smokkelaars."

3.2. Verzoeker vreesde het slachtoffer te worden van bloedwraak naar aanleiding van een vete waarin zijn familie verwikkeld zat. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst op talrijke onduidelijkheden en onwetendheden in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van het asielrelaas onderuithalen.

3.2.1. Verzoeker voert aan "*dat de aanleiding van de moordpartij een banale ruzie was die ontstaan was drie jaar voor de moord gepleegd werd. (…) Het incident dateerde al van bijna 10 jaar geleden en in Albanië gebeurt het wel eens meer dat mensen neergeschoten worden zonder dat daar een ernstige reden toe bestaat. Verzoeker weet ook effectief niet wanneer en tot welke straf Mark Lleshi veroordeeld werd. Als familie van het slachtoffer hoeft hij dit niet te weten."*

3.2.2. Verzoeker erkent zijn manifeste onwetendheid doch biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring. Dat de feiten zich tien jaar geleden afspeelden kan zijn onwetendheid niet vergoelijken, noch dat dergelijke gebeurtenissen "*wel eens meer*" voorkomen in Albanië. Gelet op de ernst van de feiten en de impact die deze hadden op verzoekers leven en dat van zijn gezin is het redelijk te verwachten dat hij het incident waarbij zijn neef omkwam uitvoering kan toelichten en weet heeft van fundamentele gegevens als de eventuele bestraffing van de dader. Dat verzoeker in dit verband verklaarde "*Ik ben er niet in geïnteresseerd*" is dan ook onaanvaardbaar. Verzoekers onwetendheden, alsook zijn desinteresse, ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

3.3. Met betrekking tot het ontstaan of uitroepen van de bloedwraak stelt verzoeker "*Door de moord op Augustin Gjoka, was de eer van de familie Gjoka aangetast en was het voor hen mogelijk om zich te wreken door het plegen van een moord op een familielid van de familie Lieshi (…) Het recht op bloedwraak ontstaat automatisch en moet niet "uitgeroepen" worden."*

3.3.1. Daar gelaten dat verzoeker zijn loutere bewering omtrent het "*automatisch*" ontstaan van de bloedwraak niet aantoont, en dat deze strijdig is met zijn eerdere verklaringen "*De staat komt niet tussen. De familie van de doder stuurt iemand om zich te verzoenen met de familie van het slachtoffer. Als gevolg daarvan is er dan een antwoord; verzoening of niet"* (gehoorverslag CGVS, 28.07.2009, p.8), dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorbij gaat aan de essentie van de motivering van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande, met name dat verzoeker vage, evasieve en tegenstrijdige verklaringen aflegde in dit verband. Verzoeker weerlegt derhalve evenmin op dit punt de motieven van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die grondslag vinden in het dossier.

3.4. Verzoekers verklaringen zijn in essentie ongerijmd. Met betrekking tot "*het door verzoeker beweerde verloop van de wraak*" betwist verzoeker dat zijn asielmotieven "*elke zin voor logica"* missen. Waar Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen motiveert dat de bloedwraak volgens oud Albanees gewoonterecht impliceert dat de familie van het slachtoffer het recht heeft om een lid van de familie van de dader te doden, en derhalve onduidelijk is waarom verzoeker, als lid van de familie van het slachtoffer, de familie van de dader vreest, argumenteert verzoeker dat "*Doordat de familie van de dader geen vergiffenis wordt geschonken, moet deze familie op haar beurt vrezen dat vergeldingsmaatregelen zullen genomen worden door de familie van het slachtoffer. Vaak heeft deze vrees als gevolg dat de familie die een moord vreest, zelf overgaat tot een nieuwe moord.*" In zoverre deze redenering kan worden bijgetreden gelet op de algemene informatie toegevoegd aan het dossier (*Issue Paper ALBANIA BLOOD FEUDS May 2008 – Modern Blood Feud – m.b.t. The Concept of Pre-emptive strike*, p.4) dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zelf zou worden geviseerd. Verzoeker verklaarde nooit persoonlijk bedreigd te zijn en zijn vrees steunt louter op vermoedens en geruchten (gehoorverslag CGVS, 28.07.2009, p.12). Verzoekers onwetendheden en vage verklaringen, zijn desinteresse waar hij zelf uitdrukkelijk op wijst, alsook zijn herhaaldelijke reizen naar het buitenland kunnen bezwaarlijk wijzen op een nauwe betrokkenheid bij het conflict, wat verzoeker ook bevestigde ter verhoor "*ik volgde dat niet intensief*" (gehoorverslag CGVS, 28.07.2009, p.10). Verzoeker verklaarde bovendien dat de rivaliserende familie "*vroeg een verzoening, ze kan niet anders vragen behalve dat"* (gehoorverslag CGVS, 28.07.2009, p.10) en dat zijn vrees voor preventieve

aanvallen louter berust op geruchten en vermoedens, wat hij bevestigt in het verzoekschrift. "*Uiteraard is hij niet op de hoogte van alles wat zich in deze vete (onderhuids) afspeelt binnen de gemeenschappen/families waarin zij zich manifesteert."* Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat hij betrokken is bij een vete tussen familie en in het kader hiervan het slachtoffer dreigt te worden van bloedwraak.

3.5. Wat betreft verzoekers opmerking met betrekking tot de "*Bescherming plaatselijke autoriteiten"*, met name *"dat rechtshandhaving door de politiediensten en de centrale autoriteiten in Albanië nog steeds zeer zwak is*" gaat verzoeker eraan voorbij dat hij verklaarde dat het lid van de rivaliserende familie die zijn neef had vermoord, effectief werd vervolgd, bestraft en opgesloten door de Albanese autoriteiten. Dat "*Een door de autoriteit toegepaste sanctie kan de cirkel van gewelddadige vergeldingsacties niet doorbreken"* doet hoe dan ook geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

3.6. Met betrekking tot "*het attest d.d. 11.03.2009 van de "Vereniging van de Vredes- en Verzoeningsmissionarissen van Albanië*" dient te worden vastgesteld dat dergelijke documenten hoe dan ook dienen te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Aangezien uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier bovendien blijkt dat de opsteller van dit document "*niet als geloofwaardig en betrouwbaar beschouwd kan worden*" en "*zich vaak problemen voordoen met attesten van deze organisatie*" kan er bezwaarlijk enig geloof worden gehecht aan dit stuk.

3.7. De overige neergelegde documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten en zijn niet dienend in onderhavige procedure. Uit het familiecertificaat blijkt verzoekers gezinssamenstelling en uit de contracten dat verzoeker allerlei overeenkomsten afsloot. Dergelijke documenten kunnen bezwaarlijk verzoekers asielmotieven adstrueren. De algemene informatie die verzoeker neerlegt is evenmin dienend, noch verzoekers algemene uiteenzetting inzake "*de werking van de bloedwraak in het algemeen in Albanië*" in het verzoekschrift. Het volstaat immers geenszins te wijzen op algemene gegevens inzake het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.8. Tenslotte stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift zijn asielrelaas uitvoerig herhaalt, onder meer verwijzende naar "*het onderdeel "A. Feitenrelaas" van de bestreden beslissing*". Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient dan ook vast te stellen, na een grondig heronderzoek van het dossier, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas besloten heeft.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitdrukkelijk op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Hij herhaalt de eremoord en de vergeldingsvrees. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN K. DECLERCK